

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-06-41560 מעוז נ' ברהום

לפני כבוד השופטת כוכבה לוי

התובעים:
ניר מעוז
ע"י ב"כ עו"ד גיא אופיר

נגד

הנתבעים:
עו"ד דוד ברהום
ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

פסק דין

מבוא

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. בפני תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק") לפיזוי בסכום של 300,000 ש"ח בגין 16 פרסומים שונים שמהווים לטعنת התובע לשון הרע. התובע, ניר מעוז, הגיע לתביעהו כנגד עו"ד דוד ברהום, הנتابע, שייצג בהליך פלילי את דניאל מעוז, אחיו התאום הזהה של התובע (להלן: "דניאל") אשר הורשע בסיום ההליך הפלילי ברצח חוריו. פרשה מזעעת זו בה נרצחו נורית ונח מעוז זיל, זכתה להד תקשורתית נרחב לרבות לסייע תקשורתית נרחב של ההליך המשפטי מתחילה ועד סופה. הנتابע, שייצג את דניאל מטעוקף מינו כсанגור ציבורי, התראיין מעט לעת בערוצי תקשורת שונים (ערוצי טלוויזיה ורדיו וכן عبر העיתונות הכתובה והdigיטלית). ראיונוטיו של הנتابע ודברים שמסר לגופי התקשרות במהלך ההליך המשפטי ("הפרסומים") הם שעומדים לਮבחן במסגרת התביעה דין. טענת התובע היא שדברי הנتابע בערוצי התקשרות בקשר ל��וי ההגנה של דניאל לפיו הרוצח הוא התובע בהליך שלפני, אחיו התאום של דניאל, גרמו לפגיעה בשמו הטוב, להכפשתו וכן לנזקים נפשיים וממוניים נוספים לתובע.
- בכתב התביעה פירט כאמור התובע 16 פרסומים שונים בגין הוגשה התביעה בעילת פרסום לשון הרע, אל כל אחד מהפרסומיםادرש בהמשך פסק הדין. כבר עתה אצין כי אף שעסקינו בפרסומים במועדים שונים ובפני גורמים שונים הרי חוט מקשר אחד עובר בין כל הפרסומים והוא הצגת אחות מגרסאותו של דניאל שהייתה את קו ההגנה מצד הפלילי, גרסה שיש להבהיר, הוצאה לראשונה לאחר שכבר החל ההליך המשפט בעניינו של דניאל, והוא, כי מי שביצע את מעשה הרצח הוא התובע ולא דניאל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

- 1 3. כבר בתחילת פסק הדיון אבהיר כי לאחר שעילת התביעה כפי שהגדירה התובע היא פרסומ
2 לשון הרע הרי שזו חזית המחלוקת שבין הצדדים. מימלא אין מקום לדון בטענות באשר
3 לאופן התנהלותו הנتابע במסגרת הפלילי מתוקף תפיקדו כסגור.
4 עוד אזכיר בנוגע לחזית המחלוקת, כי לאחר עיון בעינות הצדדים בכלל ובסיכום טענות
5 הצדדים בפרט נראה כי אין מחלוקת בנוגע לעצם הפרסומים ולזהות המפרסם למעט
6 פרסומם בודד בנוגע למכתב שהועבר לפרסום בעיתונות, אליו ATIICHIS בהמשך.
7 כמו כן אין מחלוקת בין הצדדים כי עצם הפרסום המשמש אדם ביצוע רצח או במעורבות
8 כלשיי ברצח הוינו עונה על הגדרת פרסומם לשון הרע הקבועה בחוק.
9
10 4. הדיון יתמקד בשאלת ההגנות שעומדות לנتابע אם בכלל במסגרת החוק ובתווך כך ההגנה
11 על פרסומם, על ידי בא כוח צד, במהלך דיון משפטי (סעיף 13(5) לחוק) והגנה על מתן דין
12 וחשבון נכון והוגן על מה שאירע או נאמר בהליך המשפטי (סעיף 13(7) לחוק).
13
14 5. תוך כדי ההליך אושרה הצעירוףה של לשכת עורכי הדין כ"ידיד בית משפט".
15 בבקשת הצעירות טענה לשכת עורכי הדין כי ישנה שינוי בהכרעה שתינתן בשאלות
16 השניות במחלוקת על עבודתם של כל ציבור עורכי דין המייצגים במסגרת הליכים
17 פליליים.
18 לתיק הוגש סיכומים מטעם לשכת עורכי דין בגיןם הובעה עמדת הלשכה בנוגע לעילת
19 התביעה בכלל ובהתייחס לניסיבות תיק זה בפרט.
20

דיון והכרעה

- 21 6. בבית המשפט העידו התובע והנתבע. כן העידו מטעם התובע לגבי תמר מעוז, אחות התובע
22 ומטעם הנتابע, עוזי דורין פינטו, הסניגור הציבורי במחווז ירושלים.
23 כבר עתה אזכיר כיabis לב שאלות שבמחלוקה שעיקרן שאלות משפטיות ולתוצאה
24 שאליה הגעת, לא מצאת כי עדויות שנשמעו בבית המשפט היה כדי להכריע את הכך
25 לטובת מי הצדדים.
26
27

טענות כלליות ביחס לפרסומים בכלל התקשות

- 28 7. על פי כתוב התביעה, הפרסומים המיוחסים לנتابע החלו מיום 7.3.2012 במהלך ניהול
29 הפלילי בבית המשפט ועד ליום 1.7.2013, תאריך בו הרשע בית המשפט המזווי
30 בירושלים את דניאל ברצח הוינו.
31 הפרסומים הם שונים ומגוונים והתבצעו בעברוצי תקשורת שונים (טלוויזיה, רדיו, משתתת
32 ועיתונות כתובה).
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34
- רובה הפרטומים הם במתוכונת של ראיונות בהם הופיע הנتبע בקשר להליך הפלילי או כתובות במרשתת וביעיונות הכתובה במסגרת הובאו גם דברים המיוחסים לנتبע שהתבקשו לצורך פרסום הכתבה.
- אין מחלוקת בין הצדדים על כך שעורך דין ובמקרה שלפניו סגור בהליך פלילי רשאי להתראיין בכל התק绍ות השוניות בנוגע להליכים פליליים שמתנהלים בהם הוא מייצג נאש. כמו כן אין מחלוקת כי במסגרת ראיונות אלו רשאי עורך הדין לעדכן בנוגע להליכים המתקיימים במסגרת ההליך הפלילי.
- אלא שכן טובע שהנتبע חרג מגבולות תפקידו כסגור ולמעשה עשה שימוש פסול בכל התק绍ות על מנת להאדיר את שמו שלו באמצעות חורה על גרטת הנאשם לפיה הטובע הוא מי שביצע את הרצח ובכך לעורר עניין אצל כל התק绍ות. כפי שציניתי לעיל במסגרת ההליך שלפניו לא עומדת לבחון שאלת השימוש שעושים עורכי דין בכלל וסגוריהם בפרט בכל התק绍ות חלק מהيיצור המשפטי שניתן על ידם ללקוחותיהם. לצורך הכרעה בתביעה דין יש להתמקד בפרסומים עצם, וליתן מענה לשאלת האם הטובע הוכיח כי בכלל הפרטומים או בחלקם פרסום הנتبע "לשון הרע" "בניגוד לחוק באופן שפגע בתביעתם". פרסומים שאינם חוסים תחת הגנות חוק איסור לשון הרע.
- עיר כי ראה לכך שהמקרה, ולא דוקא בעקבות "פרסומי" הנتبע, זכה להד תקשורת נרחב, ניתן ללמידה מתשובתה של תמר טלמן מעוז, לאחרת הטובע. במסגרת חקירתה הנדרית השיבה כי מרכז נגה הקצה עבורים יעצצת תקשורת על מנת שתסייע להם להתמודד עם הבדיקה (עמ' 7, ש' 4-4 לפרטוקל מיום 18/2/2014). בנסיבות אלו קיים קושי בטענה כי פעולותיו של הנتبע נעשו על מנת לעורר עניין בתק绍ות.
- בכתב התביעה נטען כי הנتبע פעל על מנת להכפייש את הטובע, תוך שהוא מעיליל עליו כי רצח את הוריו, לצד שלל טענות שואה אחריות בכוונה ובזדון שמדובר בטענות כזובות. עוד נטען כי הנتبע לא פעל כסגור הפועל למען לקוחו אלא למטרות שיווקיות פרטיות שלו, תוך אדיות מוחלטת לנזק שנגרם לתביעת.
- בxicomi הטובע נטען כי חרף העובדה שדניאל הציג במהלך ההליך הפלילי 6 גרסאות שונות, בחר הנتبע לפרסום בכל התק绍ות רק את הגרסה הרביעית במספר, היא הגרסה לפיה הטובע הוא שביצע את רצח ההוריהם.
- עיוון בהכרעת הדין שניתנה על ידי בית המשפט המחויז בירושלים בעניינו של דניאל מעוז (תפ"ח 54877-09 מדינת ישראל נ' דניאל מעוז, 1.7.2013) מלמד כי כבר בפרק הראשון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 תחת כותרת "פתח דבר" מצין כי השופט הבכיר צבי סגל בסעיף 3 בפסקה השלישי, כי
 2 קו הgentoo של דניאל הוא כי מי שאים ברכח החורמים הוא לא אחר מאשר התובע ולא דניאל,
 3 בהתבסס על כך שבשל היותם תאומים הרי זה – DNA שלם הוא זהה. لكن ניטען
 4 שהראיות הפורנזיות – ביולוגיות שנמצאו בזירה מצביעות על התובע ועל דניאל שניהם
 5 אחד.

6 כב' השופט הבכיר צבי סגל לא הזכיר אף אחת מ – 5 הטענות האחרות שסייע דניאל
 7 כתענת התובע. למקרא הכרעת הדין עולה כי קו ההגנה המיחס את האשם ברכח לתובע
 8 הוא קו ההגנה העיקרי שסייע דניאל. כך גם סבר כאמור בית המשפט המזוין בירושלים
 9 בעת כתיבת הכרעת הדין.

10 לטעמי האופן שבו פתח בית המשפט המזוין את הכרעת הדין שומט את הקruk מתחת
 11 לכל טענות התובע בגדון נטען שהנתבע בחר לחזר ולהציג בכל הנסיבות רק גרסה אחת
 12 – הגרסה על פייה מי שביצע את הרכח הוא התובע – מתוך 6 גרסאות שונות רק על מנת
 13 לעורר עניין וחשיפה בכל הנסיבות לצורך פרסום של הנתבע – בא כוחו של מי שהורשע
 14 לימים ברכח, שכן נמצאו למדים כי גם בבית המשפט המזוין נמצא קו ההגנה העיקרי
 15 של דניאל במסגרת ההליך הפלילי.

16 על רקע זה ומסיבה זו ניתן להבין בכך מדויע בראיונות השונים של הנתבע בכל הנסיבות
 17 ניתן למצוא אזכורים רבים יותר לגרסה זו של דניאל לעומת גרסאות אחרות שהציג בפני
 18 בית המשפט במהלך הפלילי.

19 עוד יש ללמוד מכך כי עסקינו בגרסה הגנה של דניאל, הנאשם הפלילי, ולא בגרסה
 20 שהיא פרי מוחו של הנתבע, הסגור, כפי שטען התובע בכתב ה缇יעה (סעיף 51).
 21 אשר על כן פורסם גרסה זו בכל הנסיבות השונות על ידי הנתבע מהווה שיקוף בפני כל
 22 הנסיבות של גרסת ההגנה של דניאל שנבחנה על ידי בית המשפט במהלך הפליל בנסיבות
 23 הנתבע, סגורו במהלך הפליל, אשר הזמן לראיונות בכל תקורת שונים מעת לעת
 24 במקביל לניהול ההליך הפלילי. מהאמור לעיל עולה כי הטענה שהנתבע فعل בזדון רק כדי
 25 לפוגע בתובע ולהכפיש את שמו דינה להידחות.

26
 27 11. עתה משוויסרו מהדרך טענות התובע בדבר מקומה של גרסת דניאל המأشימה את התובע
 28 בביטוי הרכח במהלך הפליל בין שאר הטענות שהעליה דניאל כחלק מהgentoo בפני
 29 האישומים השונים ומישאן עוד ספק נוכחות הכרעת הדין כי הנתבע חזר על גרסה זו של דניאל
 30 בפני כל הנסיבות, גרסה שהוצאה חלק מקו ההגנה של דניאל במהלך ניהול ההליך
 31 הפלילי – יש לבחון כל אחד מהפרטומים שהציג התובע בכתב ה缇יעה באספקטיה של
 32 חוק איסור לשון הרע שהוא הבסיס ל缇יעה שבפני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 אתイיחס לפרסומים בהתאם למספרם בכתב התביעה. כבר עתה יש לצין כי במסגרת
 2 הxicומים הודיע התובע שהוא זונה את טענותיו ביחס לפרסומים 13-12 ולכן אני נדרשת
 3 לهم.

4

יסודות עולות פרסום לשון הרע

5 12. כאמור לעיל אף שה התביעה שלפניי עוסקת בפרסומים שונים שנעשו בערוצי תקשורת שונים
 6 וזאת מעת לעת ממשך למעלה משנה. עניינים של פרסומים דומים ولكن ניתן לבדוק את קיום
 7 יסודות העולה ביחס לכל הפרסומים. לאחר מכן יעריך דיון גם ביחס לכל אחד
 8 מהפרסומים ככל שיש יהודיות בפרסום כלשהו לעומת יתר הפרסומים.
 9 החוות הקשור בין כל הפרסומים הוא הצגת קו ההגנה של דניאל בהליך הפלילי על ידי
 10 הנתבע לפניו התובע – אחיו התאום הזהה – הוא שביצע את מעשה הרצח ולא דניאל.
 11

12

13 13. המבחן לקיומו של פרסום המהווה לשון הרע אינו מבחן סובייקטיבי אלא אובייקטיבי
 14 במהותו. לשון אחרת, לא מה חושב הנתבע הוא שקובע, אלא כיצד עלולה החבורה לקבל
 15 את הדברים באותו פרסום.

16 16. עסקין ב厰חן האדם הסביר (ראו: ע"א 466/83 **אג'מיאן שאחה, ארכיהגמון בכנסייה הארמנית בירושלים נ' הארכיהגמון יגisha דודדיאן**, לט(4) 740.).

17 17. פרסום בעניינו של אדם שיש בו כדי לקשר אותו עם ביצוע מעשה מחריד של רצח הוריו
 18 עונה להגדרת לשון הרע כמפורט בסעיף 1(1)-(3) לחוק, שכן ברICI פרסום זה עלול להשפיל,
 19 לבזות ואף לפגוע במשלח ידו של אדם שפרסום זה נאמר כלפיו.
 20 21. כמו כן, ולאחר שעסקין בראיונות שניתנו בכל תקשורת שונים (טלוויזיה, רדיו ומדיה
 21 דיגיטלית) ניתן לקבוע כי אלו בעליים כדי "פרסום" כפי שנקבע בסעיף 2 לחוק.

22

23 24. משכך ככל שלא יוכיח הנתבע כי עומדת לו אוחת ההגנות הקבועות בחוק ניתן יהיה להזכיר
 24 בפיקוחו הטענה גם ללא הוכחת נזק.

25

הגנות על פי החוק

26 28. סעיף 13 לחוק מפרט רשימת פרסומים שאינם מקימים עילה למשפט פלילי או אזרחי והם
 27 בגדר פרסומים מותרים.

28 29. ככל שעליה בידי הנתבע להוכיח כי עסקנן בפרסום מותר אז לא תהא לתובע עלילת התביעה
 30 ומכאן שדין התביעה להידחות.

31 32. סעיף 13(5) לחוק איסור לשון הרע מעניק הגנה לבא כוחו של בעל דין בנוגע לפרסום שנעשה
 32 תוק כדי דיון משפטי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

בנוסף, נקבעה בחוק הגנה נוספת בסעיף 13(7) לחוק גם לפרנסות שנעשה לאחר הדיון בעת מותן דין וחשבון על מה שנאמר או אירע במסגרת הדיון המשפטי.
מכאן שההגנה שהעניק המחוקק לבאי כוחם של בעלי דין בקשר עם פרנסותים הקשורים להליכים משפטיים היא הגנה הנפרשת על כל שלבי ההליך המשפטי מתחילה ועד סופה ואף לאחריו בעת דיווח על מה שנאמר או נעשה במסגרת ההליך המשפטי.

ברע"א 1104/07 עוז פואד חיר נ' עוז עוז גיל, סג (2) 511 (להלן: "ענין חיר") דין בית המשפט העליון בהגנה הקבועה בסעיף 13(5) שעניינה בין היתר פרנסות, על ידי בא כוחו של בעל דין, שנעשה תוך כדי דיון.
בעניין חיר נפסק בדעת רוב כי **ההגנות הקבועות בסעיף 13 לחוק הן הגנות מוחלטות וכך גם ההגנה הקבועה בסעיף 13(5)** לחוק. אציין כי כבי השופט רוביינשטיין סבר בדעת מיעוט כי עסקינו בהגנה רחבה אולם לא הגנה מוחלטת אך כאמור דעתו זו לא התקבלה.
כן נפסק בעניין חיר כי במסגרת בוחנת הגנה העומדת לבא כוחו של בעל דין אין מקום לבחינת אמירות הפרסום או תום ליבו של המפרסם. כן איןذر דרישת זיקה של הפרסום להליך המשפטי וזאת לאחר שהחוק גרע במסגרת תיקון שנעשה לחוק מסעיף 13(5) את המילים "לצורך הדיון ובקשר אליו".

ברע"א 3614/97 אבי יצחק, עוז נ' חברות החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נ(1) 26 (להלן: "ענין אבי יצחק"), במסגרת חוות דעתו של כבי השופט ת' אור מובהת התייחסותו לאייזון שבין הפגיעה בשמו הטוב של הפרט אל מול האינטרס הציבורי שפומביות הדיון המשפטי:

"**ודוק: הוראת סעיף 13(7)** אינה מניחה היעדר פגיעה בזכות שם הטוב בפרסום על אודות הליני המשפט. ההצדקה להוראה זו אינה מבוססת על הנחה, כי פרסום על אודות הליני משפט אינו יכול לפוגע בשם הטוב. אדרבא, הניסיון מלמד כי בפרסומים לא מעטים על אודות הליני משפט קיימן פוטנציאלי לפגיעה בשם הטוב. עצם הצורך בהוראה זו נובע מכך, שקיים פגיעה בזכות שם טוב. ההנחה שעליה מבוססת הוראה זו היא, כי התועלת הציבורית הטמונה בקבלת מידע על הליכים שיפוטיים עולה על הנזק האפשרי הכרוך בפרסום מנוקות מבטו של המתדיין, אשר שמו הטוב עלול להיפגע כתוצאה מן הפרסום. החסינות שבסעיף 13(7) מבטאת הכרעה נורמטטיבית של המחוקק, שלפיה – בעניין של אייזון ככל בין אפשרות הפגיעה בשם הטוב לבין סכנת הפגיעה בפומביות ההליכים אם אלה לא יובאו לידיות הציבור – יש ליתן עדיפות לאינטרס של כלל הציבור".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 עוד אצתט מדבריה של כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן בעניין אבי יצחק, מהם ניתן להשליך
 2 גם על האופן בו התקבלו פרסומי הנتابע ברכי התקשורת על ידי הציבור שהובאו במסגרת
 3 תפקידו כسنגור בהליך פלילי:

5 "כמו כן, סבורה אני, כי ככל, יודע הציבור הישראלי להבחין בין פרסומ
 6 טענות חד-צדדיות שבכתבבי בית-דין לבינו קביעות שיפוטיות, ואין חשש
 7 משי שיראה בפרסומים של טענות צד אחד בכתב-טענות שהגיש, משומ
 8 אמת צרופה".
 9

10 18. בנווגע להגנה הקבועה בסעיף 13(7) קבע בית המשפט העליון בע"א 6903/12 Canwest נ' אליעזר :
 11 Global Communications Corp

13 "לא לモותר להזכיר כי סעיף 13(7) לחוק מעניק הגנה לפרסום שהוא "דין
 14 וחשוב נכון והוגן" על הנאמר בהליך שיפוטי. בפסקתנו נקבע כי כדי
 15 ספרסום חוזר ייחשב לנכון והוא אינו חייב להיות חוזרת מילולית או
 16 חוזרת מלאה על הפרסום המקורי, וכי שיבטה את רוח הדברים. עם זאת,
 17 "תנאי הוא שה חוזרת, שאינה חייבה להיות מילולית או מלאה, תשקף את
 18 תוכן הפרסום המקורי בצורה נכונה והוגנת, כלומר לא תוצאה דברים
 19 מהקרים, לא תיתן להם ביטוי חד-צדדי או בלתי מאוזן ולא תציג אותן
 20 באור אחר או תיתן להם משמעות שונה מאשר הפרסום המקורי" (ע"א
 21 348/85 בן ציון נ' הוצאה מודיעין בע"מ, פ"ד מב(1) 797, 802-801 (1988)).
 22

23 19. עם התפתחותם של אמצעי התקשורת וריבוי המדיה שבאמצעותן מועברים דיווחים
 24 לציבור, התחוללו תמורהות בשימוש שעושים עורכי דין בכל וSENATORS בפרט ברכי התקשורת.
 25

26 26. חלק מתמורות אלו מעוררות קשיים בהיבטים שונים ובתווך כך קשיים מתחום כלל
 27 האטיקה החלים על עורכי הדין [ראו: ענת פרג, רינה בוגוש, "הפרקלית כדבר": השני ביחס
 28 של עורכי הדין העוסקים בפלילים לתקורת בישראל", המשפט,טו (2010) 111].

29 29. ברם, לא ניתן להתעלם מכך שהשימוש שעושים עורכי דין במסגרת הליכים פליליים לצורך
 30 דיווח על הנעשה בעולם בית המשפט הוא נפוץ ונעשה משני צדי המתרס, הון על ידי سنגורים
 31 והון על ידי פרקליטים מטעם המדינה.

32 32. שאלת נספת שמתעוררת נוכח ריבוי אמצעי התקשורת וזרימת המידע אל הציבור נוגעת
 33 גם לשוגיות עבירת הסוביידיצה והאייזון שיש לבצע בין הזכות החוקתית לחופש ביטוי ובין
 34 שמירה על תקינות ההליך הפלילי [ע"א 409/13 שידורי קשת בע"מ נ' שמעון קופר]. ברי כי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

לאורם של שינויים אלו נדרש החוקק לבחון מעת לעת התאמתם של החוקים הקיימים
לנסיבות המשתנות. כן נדרש בתי המשפט לבחון את המקרים הבאים פניהם לאור
תכליתם של החוקים אל מול המציאות המשנה והאופן שבו תתגשמנה תכלית החוקים
בהתאם לנسبותיו הייחודיות של כל מקרה המובא לפתחו של בית המשפט.

20. במסגרת הדיון בתביעה דין יש לבחון האם הודיעות לתקשורת שמסר הנتابע במסדרונות
בבית המשפט מחוץ לאולם הדיונים, תשוביתו במסגרת ראיונות לעורכי טלוויזיה ורדיו,
ציטוטים שהובאו מפיו של הנتابע באתרים שונים במרשתת – חרגו מגדרי ההגנה
המוחלטת שניתנה על ידי החוקק לבאי כוחם של בעלי דין במסגרת מתן דין וחשבון על
שנאמר ואירוע במסגרת ההליך המשפטי.

מהכלל אל הפרט

פרסום 1

21. דברי הנتابע בראיונות שהתקיימו ביום 7.3.2012 בעורכי טלוויזיה (ערוץ 2, ערוץ 1 וערוץ
10 – אתייחס לעורכים בשם דואז אף שכיהם שם שונה) וכן בתחנת הרדיו (רשות ב').

הפרשום המיוחס לנتابע בכתב התביעה הוא:
 "למעשה האח ניר מעוז הוא זה שהיה בדירה הוא זה שעמו נאבק דניאל בשעה
שהוא היה בבית והוא זה שככל הנראה רצח את ההורים ונמלט מהמקום. דניאל
מעוז שמר את הסוד הזה מכיוון שהוא אוים על ידי ניר לב גלה את הדברים
ברבים, ניר מסר לו שם הדברים יודעו שהרי דניאל הפתיע את ניר בדירה, הוא
אמר שם הדברים יודעו ברבים, ניר יחשוף סוד על נתיותו המיניות".

22. התובע צירף קובץ שמע שבו נשמע הנتابע אומר את הדברים המובאים בczęתו דלעיל. כן
צורף קובץ וידאו שבו נראה הנتابע מוסר הודעה לתקשורת ובמסגרתה מובא חלק
מהצעיות דלעיל.

23. הנتابע צירף חלקים מפרוטוקול הדיון שהתקיים במסגרת ההליך הפלילי במועד בו
התפרסמו הדברים המובאים חלק פרסום 1, מהם עולה כי בבית המשפט נדונו קו ההגנה
של דניאל בנוגע לбиיצוע הרצח על ידי התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 כנ התקיים דיון בקשר למונע של דניאל לכך שקו ההגנה זה לא הוכח עד אותו שלב נוכח חשש
 2 מכך שנטיותיו המיניות يتגלו על ידי התובע. עניין נוסף שנדון בבית המשפט כפי שעה
 3 מהפרוטוקול שצירף הנتبיע הוא הימצאות טביעות אכבע של התובע בדירה.
 4
 5 24. כאשר אני בוחנת את הפרטומים המיוחסים לנتبוע בקשרו של מול הדברים שנאמרו
 6 במסגרת ההליך הפלילי שהתקיים קודם לפרסוםם בקשרו ניתן לקבוע כי גם אם
 7 הדברים אינם ציטוט מדויק כפי שנרשמו בפרוטוקול הדיון, הם משקפים את השאלה
 8 והדיונים והנושאים שהתעוררו בבית המשפט במהלך הדיון שהתקיים באותו היום.
 9
 10 25. הדברים המיוחסים לנتبוע נאמרו בעת שהתייצב לפני התקורת מותוקף תפקיido
 11 בסוגרו של הנאשם פלילי. דברים אלו מהווים דווח קצר על שנעשה ונאמר במסגרת
 12 דיון שהתקיים קודם לכן. משמעו של דבריו משקפים את רוח הדברים כפי שעה
 13 מתוך פרוטוקול הדיון בבית המשפט המקורי, אני סבורה כי פרסומים אלו חוסים תחת
 14 ההגנה הקבועה בסעיף 13(7) לחוק.
 15 לא ניתן להタルם מכך כי לאדם הסביר שזכה והוזן לעורכי התקורת השונים ששידרו
 16 את דבריו של הנتبוע השתקפה תמורה לפיה דברי הנتبוע הם בבחינת הצגת עמדת ההגנה
 17 ודיווח על ההליך המשפטי ואינם מהווים קביעת עובדות וחVICת דין ביחס לתובע שכן
 18 במקביל התנהל הילך משפטי בו נדרש בית המשפט לשאלות השניות במחלוקת ובין היתר
 19 לארשת דניאל לפיה מי שביצע את הרצתו הוא התובע ולא דניאל.
 20
 21 **פרוטום 2**

22 26. ראיון שהתקיים ברדיո בתחנת גלי צה"ל ביום 12.3.2012. להלן הפרסום המיוחס לנتبוע:
 23 "שכן שהגיע למקום מיד לאחר הרצת וראה דמות יוצא מן הדלת, אותה דמות לא
 24 דומה בכלל לדניאל מעוז, דמות נמוכה יחסית בילוי משקפיים שהייתה במקומות והדבר אומר
 25 דרשו"י" וכן האמרה כי "גם המשטרת חודה בניר".
 26

27 27. למשמעות הריאון במלואו עולה כי הנتبוע הביר במהלכו שהטענה לפיה התובע הוא מי
 28 שביצע את הרצת היא חלק מקו ההגנה שבחור דניאל. אך הוא צריך לבדוק בקו ההגנה
 29 שמדובר על ידיcko, הנאשם הפלילי, כפי שהוצע בקשר המשפט.
 30 המראיין הקשה על הנتبוע בדבר הקושי המתעורר בשל הצגת קו ההגנה ושאל לגבי
 31 הביקורת הקיימת בקשר לאופן הצגתו של קו ההגנה ומcause ששאלותיו של המראיין מהוות
 32 מעין אייזון כלפי דבריו של הנتبוע ולכן יש להניח כי מאזין סביר ששמע את הריאון במלואו
 33 היה מבין מכך שעסקינו בטיעון משפטי של הנאשם פלילי וסנגרו המתראיין

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 בתקורת מציג את הטיעון המשפטי וקו ההגנה שבוחן בבית המשפט כאשר מנגד לא הוצגו
 2 הקשיים שעורר קו הגנה זה בסיבות המקרה.
 3

4. הנבע גם צירף קטעים מפרוטוקול הדיון בהליך הפלילי שהתקיימים ביום 7.3.2012 מהם
 5 עולה כי אכן במהלך העדות השכן התקיים דיון בנוגע לגובה הדמות שבה הבחן השכן וכן
 6 לשאלת האם אותה דמות הרכיבה משקפיים או אם לאו. لكن תוכן הראיון עולה בקנה
 7 אחד עם ההתנהלות במהלך הפלילי.

8.
 9. התובע טען כי השכן שהיעד בבית המשפט התקשר לאחר עדותו לתחנת רדיו וטען כי עדותו
 10 כפי שפורסמה אינה נכונה. لكن הפרסום שעשה הנבע הוא לעדות שאינה נכונה.
 11

12 ברם, הראיון המדובר לא גולה במסגרת גילוי מסמכים, משכך גם לא אושרה הגשת
 13 הראיה בדבר הראיון לבית המשפט. בנוסף יודגש כי השכן לא זומן למתן עדות במסגרת
 14 הליך זה על מנת להוכיח טענה זו (עמ' 40, שי 10-3 לפROTOKOL מיום 20.6.2018).

15.
 16 אני סבורה כי ראיון זה חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 13(7) לחוק שעניינה מתן דין
 17 וחשבון על מה שנאמר או אירע בבית המשפט.
 18 התובע לא הוכיח שהנבע חרג במסגרת דין וחשבון שנייתן בראיון לרשות גלי"צ מגבליותיה
 19 של הגנה זו.
 20

פרוטום 3

21. ראיון ברדיו בתחנת 103 FM . להלן דבריו הנבע כפי שצינו בכתב התביעה: "נמצא תחת
 22 איום של אחיו... אבל אין לנו בעצם ראיות... ומצד שני יש לנו ראיות לכך שניר ככל הנראה
 23 היה בזירה. לרבות עדות של שכן" וכן "תראה אני חושב שזה לא סוד שנפתחהפה חזית...
 24 נפתחהפה חזית אחרת נדירה ומסוכנת כלפי הסוגרים כלפי... מנסים להלך עליינו
 25 איימים... ואנחנו לא נורטים מן האיוםים".
 26

27.
 28 בתחילת הראיון צוין על ידי המראיינים כי הראיון מתקיים לאחר דיון בו נשמעה עדותו
 29 של התובע.
 30 הנבע ציין בתחילת דבריו כי מכיוון שלקחו, דניאל הנאים ברכח, מסר לו כי התובע הוא
 31 זה שבייע את הרכח, הוא היה חייב להציג את הדברים כפי שהם.
 32 עוד ציין הנבע כי הוא פועל כך מותקף תפיקדו כסגנו.
 33 במהלך הראיון טען הנבע כי לבית המשפט הוצאה חוות דעת של פרופ' היס לפיה ככל
 34 הנראה ישנים יותר מותקף אחד. עוד הוצגו במהלך הראיון שאלות בנוגע אשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 קיימות ואשר קשורות את דניאל להליך הפלילי למעשה לרצת לעומת הראיות נגד התובע.
 2 הנتبיע ציין כי תפקידו בהליך המשפטי הוא להביא את גרשט הלקווח ולהוכיח כי יש לגרסה
 3 זו בסיס. בនוסף נשאל הנتبיע שאלות בנוגע לטענות שהוטחו כלפי מצד משפחת התובע
 4 וניסיונות להלך אימים על הנتبיע וסגורו נסף שייצג עמו בהליך הפלילי.

5
 6 33. בנוגע לפرسום זה נזכר שה念头 בחר להציג ציטוטים חלקיים מתוך הראיון חן בכתב
 7 התייעזה והן בתצהיריו אינם לאחר שהאזנתי לראיון במלואו מצאתי כי הנتبיע סייג את
 8 דבריו במהלך הראיון והבהיר כי עסקין בגרסת דניאל. מילא המראיינים הציגו בפני
 9 הנتبיע את הקשיים המתעוררים מגרסת דניאל לפיה התובע הוא מי שביצע את הרצת כך
 10 שהמאזינים ששמעו את הראיון יכולו להתרשם כי עסקין בגרסה שנוייה במחלוקת.
 11 לאחר שהאזנתי לראיון המלא אני קובעת כי גם ביחס לפرسום זה חוסים דברי הנتبיע
 12 תחת ההגנה הקבועה בסעיף 13(7) לחוק והם בגדר מתן דין וחשבו בנוגע להליך המשפטי.

פרסום 4

14 34. כתבה שפורסמה בעיתון "يديوت אction" ביום 16.3.2012 מתוכה ציטט התובע בכתב
 15 התייעזה את דברי הנتبיע: **"יש בעיה באליבי של ניר. הוא גם העיד בבית המשפט שהוא**
 16 **יכול להזכיר את דניאל, דבר שמתוייש עם הגרסה שלנו."**

17 35. גם במקרה זה עסקין בцитוט של משפט אחד מתוך כתבה ארוכה שפורסם בעיתון
 18 במסגרתה צוין מפורשות כי קו ההגנה לפיו התובע הוא מי שביצע את הרצת מהוות חלק
 19 מגרסתו של דניאל שנמסרה לנتبיע בתחום היוטו סגנוו.
 20 אצין כי הציגות המיויחס לנتبיע הוא בגין טענות משפטיות לגבי האליבי של התובע,
 21 עדותו בבית המשפט וגרסאות דניאל והתובע. לא מצאתי כי ציטוט זה מהוות לשון הרע
 22 זאת אף בשונה מפרטים אחרים בהם חזר הנتبיע מפורשות על גרסת דניאל, על פיה
 23 התובע הוא מי שביצע את הרצת.
 24 הנتبיע אף צירף קטועים מפרטוקול הדיון בהם נדונה שאלת יכולותיו הפיזיות של התובע
 25 אל מול יכולותיו הפיזיות של דניאל. משכך, האמור בראיון - קשור לדברים שנאמרו
 26 באופן בית המשפט. אשר על כן גם בקשר לפרסום זה, אני קובעת שהוא חוסה תחת ההגנה
 27 הקבועה בסעיף 13(7) לחוק.

פרסום 5

28 36. ראיון בטלוויזיה בערוץ 10 ביום 17.3.2012 בו נאמר על ידי הנتبיע:
 29 **"נתון נסף שבא בפני בית המשפט זו עדות של עד ראה, שכן, שביל האירע,**
 30 **לאחר שהוא שמע צרכות אימים, רץ לפתח הבית ומtopic הדלת הוא ראה דמות,**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-06-41560 מעוז נ' ברהום

- 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34
- הוא ראה אדם ביל משקפיים ובגובה נמוך, יחסית, לא בגובה של דניאל" ובהמשך אמר הנتابע: "הוא (דניאל) שמר את הגresa לעצמו כי הוא חש שאחיו (התובע) יחשוף מהחניתו את הסוד הנורא מכל, בעצם את היותו בעל נטיות פדופיליות".
37. ראשית יש לציין כי עסקינו בכתבה שאורכה 13 דקות ששודרה תוך כדי ניהול ההליך הפלילי ואשר סוקרת את הגרסאות השונות שהציג דניאל בפני חוקר משטרת ישראל בבית המשפט.
- דברי הנتابע בנוגע לשכן נמשכו מס' שניות נוספות. דברים אלו מהווים תיאור של חלק מעדות השכן שתיאר בבית המשפט את אשר ראה לאחר אירוע הרצח.
- דבריו של הנتابע בנוגע לשכן התייחסתי כבר בפסקום 2 וכן אני רואה צורך להידרש לכך בשניות.
38. יש לציין כי המשפט הנוסף שלכאורה מיוחס לנتابע נאמר בכתבה על ידי עוז ארוּץ בר צבי ולא על ידי הנتابע. חurf זאת ציין התובע פרסום זה גם בכתב התביעה ואף חזר על כך פעמי נוספת במסגרת תצהיר עדות ראשית למרות שעוז ארוּץ בר צבי כלל איינו נתבע במסגרת התביעה שבפניי. רק בחקרתו הנגדית עת עותם עם טעותו הודיעו התובע כי הוא חזר בו מהטענה בנוגע לפסקום של עוז ארוּץ בר צבי שיויחס לנتابע במסגרת התביעה שבפניי.
- לאור האמור לעיל אני דוחה את טענות התובע בנוגע לדברי הנتابע בפסקום 5 מלא מצאתני כי פסקום זה מהווה לשון הרע ומילא דברי הנتابע חוסים תחת ההגנה הקבועה בסעיף 13(7) לחוק שכן הם בגדר מתן דין וחשוב על הנעשה בהליך המשפטי.
- פסקום 6**
40. ראיון ברדיו בתחנת "אשלי הנשי" מיום 19.3.2012 בו נאמר על ידי הנتابע:
- "יש ראיות אחרות שמצוינות על כך שהיה אדם אחר בזירה, זה נראה אחיו שהוא זה שמעורב ברצח" וכן "קודם כל עדות של שכן שראה צללית של אדם שהוא נושא בהרבה מהגובה של הלוקו שלו וזה דבר מדהים".
- עוד אמר הנتابע
- "איך אפשר לנகוט את ניר לחלוtin מעורבות ברצח אם יש להם DNA זהה?"
- דברים אחרים הם דברים שאנו לא רוצים כרגע לחשוף אותם אבל הם יعلו בבית המשפט."
41. במהלך הראיון נשאל הנتابע מפורשות לעניין עגמת הנפש שנגרמת לתובע כאשר מיוחסת לו אשמה ברצח על פי קו ההגנה שהוצע בבית המשפט בהליך הפלילי. הנتابע השיב כי הוא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 מבצע את עבודתו בהתאם ללקוח והואוסיף כי לא ניתן לקבל מצב בו סגנון ימנע
 2 מלחציג את גרסת הלוקו רק משום שהగסה אינה מתقبلת בעיני הסגנור או יחשוש כי
 3 הציגה עלולה לפגוע בשמו הטוב של הסגנור שנדרש להציגה בפני בית המשפט ובפני גורמים
 4 נוספים. שכן אז תעלה טענה נגד הסגנור מדוע בחר שלא להציג את גרסת הלוקו
 5 משיקולים זרים ובכך הפר את חובת הנאמנות כלפי הלוקו.
 6

7 42. בעקבות האזנה לראיון המלא עולה כי הנאשם חוזר על מה שנאמר ומה שאירע בין כותלי
 8 בית המשפט.
 9 הציג הדברים בראיון הייתה מאוזנת וכאמור אף נדונה שם באופן ברור שאלת הנזק
 10 שלול להיגרם לתובע בשל קוו ההגנה המוצג בבית המשפט לפיו הוא מעורב ברצח הוריו.
 11 באופן זה מאוזן סביר שהסביר לראיון במלואו היה חשוף לתמונה המלאה ולא להציג
 12 דברים חד צדדיים מצד הנאשם. מצאתי **לקבוע כי דבריו של הנאשם אינם חריגים מההגנה**
 13 הקבוצה בסעיף 13(7) לחוק וכן טענות התובע בנוגע לפרסום זה נדוחות אף הן.
 14

פרסום 7

15 43. ראיון שהתקיים עם הנאשם בערוץ 2 ביום 30.3.2012 בו נאמר על ידי הנאשם:
 16 "יש ראיות לכך שניר היה בזירה" וכן "יש דם בזירה זה יכול להצביע על כך שמדובר ניר וגם
 17 דניאל היו בזירה".
 18

19 44. הפרסום המიיחס לנighbor הוא תשובה לשאלות שנשאל על ידי כתבת ערוץ הטלוויזיה בו
 20 שודרה כתבה בנוגע לרצח. עסקינו בטענות משפטיות הנוגעות לגרסת ההגנה לפיה בשל
 21 העובדת שמדובר באחים תאומים איזה הם גם בעלי DNA דומה או זהה. לכן, הימצאותה
 22 של דגימת דם בזירה יכולה להיות כי אחד מהאחים נכח בזירת הרצח.
 23 הנתבע הפנה אל עמי 225 בהכרעת הדין בהליך הפלילי שם נזכרת הטענה בדבר קיומה של
 24 דגימת דם שיכולה להעיד גם על נוכחות התובע. **לכן יש לשולל את הטענה כי פרסום זה**
 25 **של הנאשם הוא משולל כל יסוד ומונתק מהמציאות.**
 26

27 45. לאחר שתשובותיו של הנאשם בקנה אחד עם טענות שנדונו ונבחנו במסגרת ההליך
 28 הפלילי אני קובעת כי **פרסום זה חוסה תחת ההגנה הקבועה בסעיף 13(7) לחוק.**
 29

פרסום 8

30 46. כתבה שפורסמה באתר מרשתת בשם "ירושלים נט" ב- 2.5.2012. במסגרת כתבה זו מיחס
 31 התובע לנighbor את הפרסומים הבאים:
 32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 "יש לנו עד מטעם ההגנה שסייער כי ניר היה רוגע מאד יחסית לאדם שהזיה
 2 בהוריו מתיים בבתיים. הסיבה היא: הוא פשוט ידע שהם מתיים. הוא שלח את ידו
 3 בחיותם והוא אחראי לרצח. ניר התנהג בצורה מזורה מאד ויש לכך הוכחות",
 4 "ניר ידע שהוא של שניים זהה ולכן הוא לא היסס לבצע את המשעה.
 5 דניאל שהה באותו הזמן בשירותים בבית ההורים ושמע קולות של מאבק. כשהוא
 6 יצא משם התבגר לו שמדובר באחיו והוא נאנך בו", "זה לא תפקידה של הגנה
 7 להסביר מה מניע שלו. מה שכן ידוע זה שנייר היה בסוג של סכוסק עם הווי
 8 בגלל שלא יכול היה להשלים את לימודיו. עניין זה גורם למתח גדול בין ההורים
 9 לניר".
 10

11 47. לטענת הנتابע הפרסום באתר "ירושלים נט" הוא ציטוט מתוך ראיון אחר שנערך עם
 12 הנتابע אלא שההתובע בחר שלא הזכיג בפני בית המשפט את הריאיון המלא ממנו הובאו
 13 הציטוטים על ידי הכתב באתר "ירושלים נט".
 14 אכן, מעיון בכתבבה עולה כי האמור בה הוא ציטוט מתוך ראיון שנערך עם הנتابע בתכנית
 15 של שלום אורן "בדרכו הביתה". אלא שכאמור הריאיון לא הוגז חלק מראיות התובע.
 16 אשר על כן הדבר עומד לחובת התובע שכן קיים קושי להסתמך על ציטוטים חלקיים מתוך
 17 שיחה שנערכה עם הנتابע ועל בסיס ציטוטים חלקיים אלו לקבוע האם בשונה מפרסומים
 18 נוספים שהוצעו לבית המשפט לא חוסים פרטניים אלה תחת ההגנות הקבועות בחוק.
 19

20 48. לגופו של עניין טعن הנتابע כי הדברים שנאמרו בריאיון הם חוזה על טענות שהוצעו בבית
 21 המשפט במהלך הדיון ولكن חוסים תחת ההגנה הקבועה בחוק. ברום, בדברי הנتابע מצאתי
 22 כי חלק מהפרסומים אינם חוזה על דברים שנאמרו בהליך המשפטי אלא קביעה עובדות
 23 בדרך של הסקת מסקנות על ידי הנتابע תוך שהוא חורג מדברים שנאמרו בהליך המשפטי
 24 ואלו הם :

25 "הסיבה היא: הוא פשוט ידע שהם מתיים. הוא שלח את ידו בחיותם והוא
 26 אחראי לרצח"

27 וכן ציטוט נוסף המიיחס לנتابע "עניין זה גורם למתח גדול בין ההורים לניר" – דברים אלו
 28 של הנتابע הם בגדיר קביעה מסוימת מוחלטת שאינן מבוססת על דברים שנאמרו או
 29 אירעו במסגרת ההליך הפלילי. לפיכך פרסומים אלו אינם חוסים תחת ההגנה הקבועה
 30 בחוק.

31 49. עם זאת לא מצאתי כי התובע הוכיח את עילית התביעה בנוגע לפרסומים אלו שכן לא הוגז
 32 הריאיון המלא במסגרתו נאמרו הדברים המיחסים לנتابע וכך לא הובאה ראייה או עדות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 כלשיי מהן ניתן ללמידה כי הציגו כתבה באתר "ירושלים נט'" הוא ציטוט מדויק של
 2 הדברים שנאמרו על ידי הנתבע ברייאון שהתקיים עמו. קביעתי זו מבוססת גם על "כלל
 3 הראייה הטובה ביותר" וזאת ממש לא נטען על ידי התובע כי אין באפשרותו להציג את
 4 הראיון שהתקיים עם התובע.

5
 6 50. על כן אני דוחה את טענות התובע בנוגע לפרסום זה וזאת משלא עמד התובע בטל ההוכחה
 7 הנדרש ביחס לפרסום זה.
 8

פרסום 9

9
 10 51. לטעת התובע מכתב שנכתב על ידי דניאל והוצב במסגרת כתבה בעיתון ידיעות אחרונות
 11 שתוכנו כדלקמן: "לכבוד עו"ד דוד ברהום, להלן היגוי: עם ישראל הטו אוזנים ביום
 12 צרתי. נירachi שפך את דם הוורי אהובי נפשי. הוא יושב בספסלי התביעה עלץ וקורץ
 13 בין סנדביץ' לכוס קפה. משפחתי בגדה בי-מהווה פרסום שביצע הנתבע.
 14

15 52. לטעת הנתבע, מדובר בפרסום של דניאל ולכן אין בסיס לטענות המופנות כלפי הנתבע.
 16

17 53. בבחינת טענות התובע בכתב התביעה, תצהיר התובע בנוגע לפרסום זה ולאחר עיון מדויק
 18 בפרסום עצמו לא ניתן ללמוד כיצד הסיק התובע כי יש ליחס פרסום זה לנתבע.
 19 עסקין בכתב בעיתון ידיעות אחרונות שמסגרתה הוצג מכתב שאין מחלוקת שכותב דניאל
 20 בעצמו ואף במהלך הכנת הכתבה הועבר המכתב לבחינת גרפולוג על ידי מערכת עיתון
 21 "ידיעות אחרונות".
 22

23 54. בנסיבות אלו לא מצאת כי התובע הוכיח עילית תביעה כלשיי כנגד הנתבע בנוגע לפרסום
 24 זה.
 25

פרסום 10

26 55. ראיון בטלוויזיה בערוץ 2 מיום 20.6.2012 בו נאמר כך על ידי הנתבע:
 27 "זה לא סוד שבמשפט הזה הרבה הרבה דברים לטובתו של דניאל או באו נאמר דברים
 28 שימושים שפך כבר צצו וعلו פה ושם, אם זה בעיתת האליyi של ניר, אם זה חסר
 29 ההתאמה בין שעות פועלות המחשב של ניר לאליyi שלו, אם זה הטענות של
 30 המכון הלאומי לרפואה משפטית שאין מתישבות בכלל עם הטענה בכתב
 31 האישום ועד טענות רבות שאנו נפרוש בטענות ההגנה שלו".
 32
 33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

- 1 56.رأיון זה עם הנتبע התקיים בשלב מאוחר של ההליך הפלילי במקביל לשמייעת סיכומי
2 התביעה. בפרסום שמיוחס לנتبע יש חזרה על טענות שונות שנטענו במהלך ההליך הפלילי
3 וזאת כתשובה לשאלת המראיין באשר לטענות שמורות הטלת ספק סביר בדבר אשמו
4 של דניאל ברצת.
5 הנتبע הפנה לחקלים הרלוונטיים בפורוטוקול הדיון במהלך הפלילי בהם נשאל אחד העדים,
6 שותף לדירה של התובע,שאלות בנוגע למקום הימצאו של התובע בשעת הרצת לצורך
7 בחינת קיומו של אליבי. לא מצאתי כי פרסום דברים אלה מהווים חריגה מההגנה הקיימת
8 בחוק לפי סעיף 13(7) שכן הוא מהוועה חזרה קצרה על טענות שנאמרו במסגרת ההליך
9 הפלילי.
10
11 יתרה מכך בטרם החל הריאיון עם הנتبע הובאו במסגרת הכתיבה שודרה דברים שאמר
12 דניאל בקורסו לתקשורת. בין היתר חזר דניאל על קו ההגנה העיקרי כי התובע הוא זה שרצת
13 את הוריהם. מכאן ניתן ללמוד גם לגבי יתר הפרסומים כי ככל מקום שבו הנتبע השמייע
14 בפני התקשורות את קו ההגנה לפיו התובע הוא מי שביצע את הרצת היה בכך חזרה על
15 גרסת ההגנה העיקרי שבה דבק דניאל לאורך ההליך הפלילי.
16
17 על כן אני **קובעת כי התובע לא הוכיח את עילית התביעה בגין פרסום זה.**
18

פרסום 11

- 19 59.פרסום בעיתון "כל העיר" מיום 10.8.2012 שבו הובאו דברי הנتبע הבאים:
20 "דניאל הסתכל ומסתכל לניר בעיניים, הוא לא מתחבא, אולם ההפך לא קורה.
21 באולם בית המשפט דניאל דבר אל ניר באופן ישיר. לעומת זאת, אף פעם לא
22 הסתכל לו בעיניים. ניר תמיד קורא לו "נאמש" ולא בשם הפרטוי".
23 "דניאל סיפר לי שהוא מרגיש שהמשפחה די בגודה בו... הוא הבין שהגבידה
24 החלה בתחילת הדרכו. כבר בתחלת החקירה ניר ותמר מעוז מוסרים למשטרת
25 שהם חסדיים בדניאל ובשלב מסוים יש האזנת סתר.. לי קשה למצוא סימני
26 שדניאל שכנע את עצמו במשחו שהוא לא נכון אני גם אומר שככל ההתנהלות שלו
27 הייתה די שלומינלית בכל מה שקשרו לניקוי הזרה, טשטוש העקבות ואפיולו
28 בזמן גרשאות.. לא עשית שיחת חפיפה עם הסגור הקודם... האתיקה
29 המקצועית שלך מחייבת אותך לטעון טענות בבימה"ש".
30
31
32 60.מעיון בצייטוט שבחר התובע ליחס לנتبע מתוך הכתיבה שהtrapסמה בעיתון "כל העיר"
33 עולה כי עסקין בתיאור מה שaireע ונאמר במסגרת ההליך הפלילי – פרסום מסווג זה
34 כאמור מוגן על פי סעיף 13(7) לחוק.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 בתצהיר התובע מועלות טענות שונות נגד פרסום זה. בין היתר נטען כי הנتابע פרסם את
 2 הדברים לצרכיו האישיים בלבד ולא לטובה לcko.
 3 נטען כי התנהלות הנتابע מפירה את כללי האתיקה של עורכי הדין.
 4 כן נטען כי דבריו של הנتابע מהווים עידוד עבורו ליצור קשר עם נפגעי עבירה ב/ngod
 5 חוק. עוד נטען כי הנتابע מייחס לתובע התנהגות מחשيدة.
 6 אלא שגם אם היה ניתן לקבל את טענות התובע ביחס לפרסום ולא כך הדבר, הרי שאין
 7 בהם כדי להוכיח את עילת התבעה שבפניו לאמור שהפרסום מהו לשון הרע שאינו חוסה
 8 תחת הגנות הקבועות בחוק.
 9

10 61. **משמעותי כי היצוטים המוחשיים לנتابע במסגרת פרסום זה חוסים תחת ההגנה**
 11 **הקבועה בחוק, אני זוכה את טענות התובע.**

פרסום 14

14 62. התובע טוען לפרסומים שונים שביצעו הנتابע בערוצי טלוויזיה (ערוץ 1, ערוץ 2 וערוץ 10)
 15 ובאתרי המרשות (ככר השבת ו – YNET) מיום 9.5.2013 שמתוכם ציטט התובע את
 16 הדברים הבאים שאמור הנتابע:
 17 "את העובדה שניר מעוז היה ביחידה העוקבת בזמן הרצת את זה למדנו ורק
 18 לאחרונה. כאשר ניסינו להבין מדוע המשיכו להעסיק אותו ביחידה קיבלנו כל
 19 מיני תשומות. היום שמענו שהוא מודר מן החקירה, יש רק בעיה אחת אין שום
 20 תיעוד כתוב לטענה הזאת. העדים מעידים ועדין נשאר ספק לדעתנו שניר מעוז
 21 יכול היה ולדעתנו גם רצה והצליח לקבל אינפורמציה אודות החקירה לפני אחיו
 22 ובכך גם לככל את צעדי החקירה כדי ליצור לעצמו אלibi ושאר טענות שכולות
 23 לסיעולו".
 24

25 63. לאחר שבחןתי את הפרסום ואת דבריו של הנتابע בפני כלי התקורת השונים שנאמרו מיד
 26 לאחר סיום דיון בבית המשפט שבו התבקרה שאלת העסקתו של התובע ביחิดת המשטרה
 27 והגישה לחומר החקירה, לא מצאתי כי התובע הוכיח כי מדובר בפרסום לשון הרע. דבריו
 28 של הנتابע הם בגדיר חוזה על מה שנאמר ואירוע בבית המשפט ועניין טענות משפטיות של
 29 ההגנה.

30 גם התובע בתצהирו התייחס לכך שלטענתו מדובר במצב שווה ובטענה שאמנים הולטה על
 31 ידי ההגנה אך נדחתה על ידי השופט במסגרת הכרעת הדין, אלא שדווקא מכך ניתן ללמידה
 32 כי עצם הצגת הטענה על ידי הנتابע לא נשתה ללא קשר לנטען בהליך המשפטי שכן הראה
 33 לכך היא שהכרעת הדין נדרש בית המשפט לטענה זו על אף שהיא לא התקבלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 64. בחינת הדברים שאמר הנטבע לגופם עולה כי הם אינם בעליים בוגדר לשון הרע לא כאשר
 2 בוחנים את הפרסום כמקרה אחד ולא כאשר בוחנים את דברי הנטבע ביחס לאמירות
 3 השונות שנאמרו במסגרת הראיון לכלי התקורת. עצם הצעת טענות משפטיות על ידי
 4 הסגנור הגם שהן נדחו בסיום ההליך המשפטי אינה עולה כדי לשון הרע.
 5

6 65. לsicום טענות התובע בנוגע לפרסום זה נדחות הן מושום שלא מצאת כי הדברים מהווים
 7 פרסום לשון הרע וממילא דברי הנטבע חוסים תחת ההגנה הקבועה בסעיף 13(7) לחוק.
 8

פריט 15

9 66. ראיון שהתקיים ברדיո בתחנת גלי צה"ל ביום 1.7.2013 (לאחר הרשותו של דני אל בבייה
 10 המשפט) שבו אמר הנטבע: "אני מאמין לalloca שלי ואני מאמין שככל מי שישמע ויראה
 11 את הריאות בתיק לא יכול להגיע למסקנה חד משמעית שדני אל מעוז הוא הרוצה"
 12 "בבית המשפט לא מרשים אדם רק מכיוון שהוא שקר" ובתשובה לשאלת המראיין:
 13 "מי רצח את ההורים?" השיב הנטבע: "זו שאלה שיש להפנות לשוכן במורים", "היתה
 14 גם בדיקת פוליגרפ ושם הוא נמצא דבר אמת".
 15

16 67. לטעת התובע בראיו שקיים הנטבע לאחר שניתן פסק הדין בעניינו של דני אל יש מושום
 17 פרסום לשון הרע כנגד התובע. ברם, לאחר שמעית הראיון המלא ובבחינת הציגותים
 18 שהוצעו על ידי התובע מtopic הראיון לא ניתן לקבוע כי הנטבע פרסם פרסום לשון הרע
 19 כנגד התובע, שכן אמירותיו של הנטבע הן כלליות ביחס להליך המשפטי ואין נוגעת
 20 במישרין לתובע.
 21

22 בתצהיר התובע נטען כי מtopic דבריו של הנטבע כי דני אל מעוז נמצא דבר אמת בבדיקה
 23 פוליגרפ שנערכה לו יש להסיק כי כוונת הנטבע הייתה לכך שהتובע הוא הרוצה. אלא
 24 שמסקנה זו אינה עולה באופן ברור כלל למשמעות דבריו של הנטבע במסגרת הראיון.
 25 יתרה מכך הנטבע סירב להשיב לשאלתו של המראיין כאשר התבקש להשיב לשאלת
 26 שעוסקת במישרין בתובע והסתפק באמירה כי כל טענות ההגנה נתענו כבר בבית המשפט
 27 ואין טעם לחזור על טענות והדגиш כי לא נעשה ניסיון להשဖיל או להכיעיס.
 28

29 68. לאור האמור לעיל אני קובעת כי התובע לא עומד בנטל ההוכיח כי פרסום זה מהווה לשון
 30 הרע.
 31

פריט 16

32 69. ראיון שהתקיים בטלוויזיה בערוץ 2 ביום 7.3.2012 ממנו ציטט התובע את דברי הנטבע
 33 הבאים: "נייר איים עליו מיד לאחר הרצח.. הוא (דני אל) הסביר מכל העולם את העבודה
 34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 15-06-41560 מעוז נ' ברהום

- שזה היה ניר מעוז.. לא באננו לבית המשפט כדי להוכיח אשמה כלפי מאן דהו, באננו לנשות
ולהגן על ל��וח ובמסגרת הגנה זו, ההגנה שלנו היא שמי שרצה באמת זה ניר מעוז".
70. כפי שכבר נאמר לעיל, מعيון בהכרעת הדין עולה כי טענת ההגנה לפיה התובע הוא מי שביצע
את הרצת אוזכרה על ידי המותב שדן בהליך הפליליقطענה הגנה מרכזית בתחילתיה של
הכרעת הדין. אשר על כן יש בסיס לכך שכאשר התראיין הנטבע בכליה התקשורות השונות
הווצג קו הגנה זה כחלק מטענות הגנה שנבחנו ונדונו בבית המשפט.
71. לטענת התובע התנהלות הנטבע בזירה התקורתית לא הייתה חלק מההגנה על דניאל
בಹליך הפלילי מהטעם שזירה זו אינה מהזירה המשפטית וכן לאחר
שהשופטים היושבים בדיון אינם מושפעים מאמרות שונות שנאמורות בכליה התקורת ולבן
עצמם פרסום הדברים לא סייע בהגנה על דניאל.
72. מעת שעסקינו בפרסום שמטרתו חזרה על טענות הגנה שהוצעו לבית המשפט במסגרת
ההליך הפלילי הרי שפרסום זו חוסה תחת סעיף 13(7) לחוק.
הצטרפות לשכת עורכי הדין ב"ידיך בית משפט"
73. על פני הדברים מתייתר הצורך בדיון בעמדת העקרונית של לשכת עורכי הדין בנוגע
لتביעה שלפני זו זאת נוכח התוצאה שאליה הגעתו לפיה לגבי כל הפרסומים אין לחיבב
את הנטבע בתשלום פיצוי לתובע בין אם מושום אין עסקין בפרסום של הנטבע, בין אם
מושום שהפרסום אינו מהוועה לשון הרע ובין אם לאחר שעומדת לנבע הגנה על פי החוק.
74. יחד עם זאת ונוכח טענות כלליות שהציג התובע בכתב התביעה באשר להתנהלות הנטבע
מתוקף תפקידו כסגנו הפלילי לעמוד בקצרה על המחלוקת שהתעוררה בסוגיה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 העקרונית שענינה פרסומים שונים שנעשים על ידי עורכי דין במסגרת הליכים פליליים
 2 במקביל לניהול ההליך בគותלי בית המשפט.
 3

4 75. יש לציין כי במקרה כתוב התביעה עולה כי התובע מעלה טענות שונות נגד התנהלות הנאשם
 5 במהלך ניהול ההליך הפלילי אלא כל קשר לעילת התביעה בגין פרסום לשון הרע.
 6

7 לטענת התובע, כל רצונו של הנאשם היה לפרסם את שמו ברבים. לעניין זה אף טען כי
 8 הנאשם לא פעל כсанגור הופיע למען מרשו אלא למטרות שיוקיות [סעיף 8 לכתב התביעה]
 9 ולצורך זה, ייתכן והוא המציא גרסה לפיה התובע הוא הרוצה [ראו סעיף 80 לכתב
 10 התביעה]. טענה כי הנאשם "המציא" גרסת הגנה יש מאין ועשה שימוש במציג שווה וטענות
 11 כובשות רק ממניעים אישיים היא טענה חמורה שאמנים התובע הציג אותה כטענה חלופית
 12 לכך שהגרסה לפיה התובע הוא מי שביצע את הרצת היא אכן גרסתו של דניאל.
 13 ברם, מאופן הצגת טענות שאין אלא השערות בלבד תחת אצתלה של טענות משפטיות יש
 14 לתמוה מזוע התובע שטוען כי הוטחו כלפיו טענות שונות ללא כל בסיסו בוחר להטיח טענות
 15 באופן דומה בנתבע.
 16

17 76. במסגרת כתוב התביעה אף הועלו טענות רבות כנגד הנאשם באשר לכך שהתראיין בכלי
 18 תקשורת שונים תוך כדי ניהול ההליך המשפטי תוך שנטען כי הנאשם עשה שימוש שלא
 19 לצורך כלי התקשרות.
 20

21 77. בהקשר זה ניתן כי התובע עצמו וכן ד"ר דנה פוגץ מרכזו נגה (המרכז לנפגעי עבירה) פנו
 22 אל הסניגור הציבורי הארצי והלינו בפניות אלו, על התנהלותו של הנאשם שכאמורفعل
 23 במנוי מטעם הסניגוריה הציבורית.
 24

25 78.1.15.1. ביום 15.1.2014 השיב הסניגור הציבורי הארצי, ד"ר יואב ספריר לפניה מרכזו נגה וציין כי
 26 בעקבות הפניות נערך בירור עם הנאשם. בעקבות בירור זה הציג ד"ר ספריר את העניין
 27 מנקודת מבטו של הנאשם כсанגור, והודיע כי הגרסה שמציגים;sningorim הינה גרסת ההגנה
 28 שמוסר הנאים בהליך הפלילי. כן ציין ד"ר ספריר כי ניהול הגנתו של נאים מחייב לעתים
 29 גם פעילות בזירה התקשורתית. בסיום תשובתו העיר ד"ר ספריר לד"ר דנה פוגץ מרכזו נגה
 30 כי תמנוע בעתיד מלክחת חלק בתקיפתם של סניגורים ציבוריים העושים מלאכתם נאמנה.
 31

32 78.2. למקרה מכתבו של ד"ר ספריר שנכתב כאמור לאחר בירור שנעשה עם הנאשם עולה כי לדעת
 33 הסניגוריה הציבורית לא נמצא טעם לפגמים עצם השימוש שנעשה על ידי הנאשם בכלי
 34 התקשרות מתוקף היותו סניגור ולא באופן שבו הוצגה גרסת ההגנה בכלי התקשרות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06 מעוז נ' ברהום

1 79. לכך מצטרפת עמדת השכת עורכי הדין שהובאה במסגרת הגשת סיכומים לאחר

2 שאושרה החלטתה כ"ידיד בית משפט". לעומת זאת השכת עורכי הדין בכל הנוגע להתנהלות

3 הנקבע קיימת חשיבותה בעיקר מושם של פיקוח על שכת עורכי הדין, תשכ"א-1961,

4 המועצה הארץ-ישראלית של שכת עורכי הדין היא המוסמכת לקבוע כללים שונים בכל הנוגע

5 לארגון הלשכה ופועולותיה ובתוכו כך את כללי האתיקה המקצועית של עורכי הדין [ראו:

6 כללי לשכת עורכי דין (אתיקה מקצועית), תשכ"ו-1966 שהוחלפו ב כללי לשכת עורכי דין (ראוי:

7 (אתיקה מקצועית), תשמ"ו-1986].

8

9 80. בסיכוןיה נתנה דגש לשכת עורכי דין לכך שמותן דיווח על ידי סגנור לכלי התקשרות

10 והציג גרסת הנאשם בהליך פלילי מתיישב עם עקרונות שונים ובתוכו כך הזכות להליך הוגן

11 לנאים, פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת. החשש שאוטו מציג לשכת עורכי דין הוא

12 כי קבלת התביעה תגרום לכך שעורכי דין יחששו לדוחה באופן ענייני לציבור אוודות היליכים

13 משפטיים תוך שהם מעוכנים באשר לדבריו של הלקוח במסגרת ניהול ההליך המשפטי.

14

15 81. לשכת עורכי דין הפנתה ל פרוטוקול הדיון בהליך הפלילי בו ייצג הנאשם על מנת

16 לשולח את טענות התביעה כי דיווחיו של הנאשם בכל התקשרות אינם בעלי בקנה אחד עם

17 ההליך המשפטי ולכן אינם מהווים דיווח הוגן על הנעשה בהליך הפלילי.

18

19 לא מצאתי כי יש טעם לחזור על אזכורים אלו שכן דיון בנושאים אלו נערכ ליעיל במסגרת

20 בחינת הפרטומים השונים שהוצעו בכתב התביעה. אך אכן כי לשכת עורכי דין התחקרה

21 אחר הפרטומים המלאים המפורטים בכתב התביעה ומסקנתה היא ביחס לכל אחד

22 מהפרטומים כי מדובר בדוחה נכון והוגן על מה שנאמר בהליך המשפטי. הגם שacamro כבר

23 הכרעתו בדיון דלעיל בנוגע לפרטומים השונים שהובאו בכתב התביעה על בסיס טענות

24 הצדדים הררי עמדת העקרונית של לשכת עורכי דין בנוגע לכל הפרטומים לאחר שנבנו

25 על ידה בצורה מודוקדת היא בעלת משקל נוכחות תפקידה של לשכת עורכי דין בזירה

26 המשפטית.

27

סיכום

28 82. נוכח האמור לעיל, התוצאה היא שההתביעה שהגיש התובע נגד הנאשם בגין פרטומים שונים

29 שלטענת התובע מהווים פרטום לשון הרע, בנסיבות המקרה שהובא בפני נדחת במלואה.

30

31 83. נוכח מסקנותי דלעיל וחסר צירופה של לשכת עורכי דין כ"ידיד בית משפט" לא מצאתי

32 כי נסיבות המקרה שבפניי מצריכות הכרעה בשאלת עקרונית ורחבה יותר באשר להתנהלות

33 עורכי דין בכלל וסגוריהם בפרט אל מול גורמי התקשרות לא כל שכן לעניין מינו והיקף

34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 41560-06-15 מעוז נ' ברהום

1 פרסומים שחוסים כאמור תחת הגנות חוק איסור לשון הרע שכן כאמור במקורה דין נמצא
 2 שהפרסומים שהוכחו שנעשו על ידי הנتابע חוסים תחת ההגנה הקבועה בחוק.
 3

4 מחייבתי התביעה מהייבת את התובע לשלם לנتابע בגין הוצאות וכח טרחת עו"ד סך של
 5 20,000 ש"ח. ריבית חוקית והפרשי הצמדה כחוק החל מיהום ועד התשלום בפועל.

6

7

8

9

10

11

12 ניתן היום, י"ב חשוון תש"פ, 10 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

13

14 כוכבה לוי, שופטת
 15
 16
 17